

"הדבש, שרומז על שלימות הגילוי דפנימיות התורה לעתיד לבוא" (המשה עשר בשבט ה'תשנ"ב)

שיחת ליל שמחת תורה

שמחת תורה זה עניין של גאולה

בשמחת תורה אי אפשר שלא לחיות את הנושא האקטואלי כל כך - משיח! שמחת תורה כולו צועק משיח: אחרי קריאת התורה בשמחת תורה אנו אומרים בפיוט: "אגיל ואשמח בשמחת תורה, בוא יבוא צמח (אחד משמותיו של משיח) בשמחת תורה"

הפסוקים שאנו אומרים לפני הקפות מתחילים: "אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו" - פסוק זה רומז כי כמו שה' הראה במתן תורה את גילוי כבודו, הרי לעתיד לבוא, בזמן הגאולה, תהיה השלמות בכך. כמו שנאמר "והיו עיניך רואות את מוריק" - שנראה את כבוד ה' בגלוי בדרגה עוד יותר גבוהה ממתן תורה.

גם הפסוק המסיים (שהוא חלק מציטוט שלם בספר ישעיהו המדבר על אחרית הימים) מדבר על הגאולה: "והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים... ונהרו אליו כל הגויים... והלכו עמים רבים... כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים".

יתרה מכך. ידוע הכלל שהמילה "כי" פירושה גם "כאשר". אם כן, הרי פסוק אחרון זה שלפני ההקפות נותן את התוכן של כל 17 הפסוקים כולם: מתי יתקיימו כל הפסוקים (שהתוכן הפנימי של כל אחד מהם הוא חיבור ה' שלמעלה מהעולם עם העולם) בשלמות? - "כי (כאשר) מציון תצא תורה..." שזה, כאמור, יקרה בגאולה האמיתית והשלמה.

לחיות משיח - אין עוד מלבדו

כיוון שמבואר בחסידות ששמחת תורה הוא "מועד כללי" שמשפיע על כל השנה כולה, אם כן הדגשת הגאולה והמשיח בשמחת תורה נמשכת לכל השנה כולה. ובפרט בשנת ה'תשנ"ב, שנת נפלאות בה, היינו שמאירים בה נפלאות הגאולה. ולכן העבודה עכשיו צריכה להיות חזרה בענייני גאולה ומשיח. וצריך לראות את זה על היהודי בשמחת תורה, וגם בכל השנה: שצריך לחיות כבר כעת כמו בימות המשיח ממש.

אחד הדברים המאפיינים תקופה זו, ונדרשים כבר כעת, הוא להיות חזור בכל העניינים בידיעה ש"אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו". לא רק שיש את היהודי, והוא לומד תורה ומקיים מצוות, אלא שלמעשה "אין עוד מלבדו"! הכל רק אלוקות. ובכל מעשה ומעשה, הן של קודש והן של "חול", היהודי כל כולו אלוקות. מציאות האדם לכשעצמו לא קיימת. העניין היחידי שישנו הוא "לשמש את קוני". אוכל בשביל לעבוד את ה', ישן כדי שיוכל לעבוד את ה', וכן הלאה. ודווקא על ידי העבודה באופן כזה, מסירים את כל העיכובים להתגלות משיח.

ואולי בכך אפשר להסביר את העיכוב המבהיל של הגאולה - משום שהמצב עדיין לא הגיע ל"אני לא נבראתי אלא לשמש את קוני". אבל עכשיו שגם זה ישנו, הרי הכל מוכן לסעודת הלוויתן ושור הבר ויין המשומר בגאולה מיד.

מה רואים כשמסתכלים על ילד יהודי?

במיוחד קשור עניין זה לילדי ישראל - תינוקות של בית רבן, עליהם אמרו חז"ל "אל תגעו במשיחי - אלו תינוקות של בית רבן". מדוע הם נקראים "משיחי"? משום שיש לחנך ילדים אלו באופן שיהיו חזורים לגמרי בתוך תוכם עם העניין והנקודה של משיח, כך, שכאשר רק מסתכלים על ילד יהודי, מה רואים? משיח! ילדי ישראל בדורנו נקראים (בהסכמת גדולי ישראל) בשם "צבאות ה'". צבא המסור ובטל לגמרי לקב"ה, אף יותר מאשר חיילים רגילים למפקדיהם. אם כן, ילדים אלו, המחונכים כך שיהיו חזורים לגמרי במשיח - עוד יותר ניכר עליהם מיד "משיח"! ובפרט כאשר הם רוקדים, כמנהג ישראל, בשמחת תורה עם התורה כשהיא

בזכות נשים: 0523.973.770 DvashMalchus@Gmail.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"הדבש, שרומז על שלימות הגילוי דפנימיות התורה לעתיד לבוא" (המשה עשר בשבט ה'תשנ"ב)

סגורה, ואי אפשר ללמוד בה, דבר המדגיש את שייכותה לכל יהודי בכל דרגה שהיא, בין למדן מבוגר ובין תינוק שעדיין לא יודע ללמוד בתורה - השמחה בתורה באמצעות הריקוד, שהיא לכולם בשווה ממש.

לחיים, לחיים!

כדי לזרז את הגאולה עוד יותר, מתאים שכל התינוקות של בית רבן הנמצאים כאן בבית הכנסת (בשמחת תורה ה'תשנ"ב) יאמרו בהקפות אלו "לחיים", וגם המחנכים והמנהלים של "צבאות ה'" ישתתפו בכך על ידי שישירו איתם את ה"המנון" שלהם, וכל הקהל יסייע בכך, כי על ידי הילדים נמשך גם במבוגרים התואר "משיחי".

ומכך שואבים אחר כך המבוגרים כולם: מחנכים, מנהלים וכל שלוחי הרבי, את הכח לעבודת כל השנה כולה, כולל העבודה העיקרית: להביא את משיח צדקנו בפועל ממש. זאת תוך שימת דגש מיוחד על עבודת החינוך של ילדי ישראל הנקראים "משיחי".

ויהי רצון שנחגוג כבר כולנו את ההקפות של שמחת תורה עם הקב"ה בעצמו כמו שכתוב "עתיד הקב"ה לעשות מחול לצדיקים.. וכל אחד ואחד מראה באצבעו... ואמר ביום ההוא: הנה אלוקינו זה קיוונו לו ויושיענו, זה ה' קיוונו לו נגילה ונשמחה בישועתו" (מהפסוקים שלפני ההקפות) ותיכף ומיד ממש.

לחנך את הילדים להיות "משיח" (מדברי הרבי בשיחה)

...להאמור לעיל ישנה שייכות מיוחדת לילדי בני ישראל, תינוקות של בית רבן, כמאמר חז"ל: "אל תגעו במשיחי אלו תינוקות של בית רבן".
אחד הביאורים בזה (נוסף להפירוש במפרשים): חינוך תינוקות של בית רבן צריך להיות באופן שהתינוקות נעשים חדורים לגמרי בתוך תוכם עם הענין והנקודה של "משיח", כך, שכאשר רק מעיפים מבט על ילד יהודי, מה רואים? משיח!
כל מציאותם היא "משיח" - הגילוי ד"אתה הראת גו' אין עוד מלבדו".

"המעשה הוא העיקר" - ההוראות לפועל שמביא הרבי בשיחה

וכפי שנהג להקדימ ולהוסיף לפני קבלת ההחלטות: אט ח"ו משיח יתצא

להדגיש בשמחת תורה, ובכל השנה, את עניין הגאולה ומשיח, ובפרט ע"י לימוד עניינים אלו. לחוש כבר בזמן הזה בכל העניינים (כולל עסקי היום-יום) ש"אין עוד מלבדו". לחנך תינוקות של בית רבן באופן שיהיו חדורים לגמרי במשיח.